

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

22 päivänä syyskuuta 2005 *

Asiassa T-101/03,

Suproco NV, kotipaikka Curaçao (Alankomaiden Antillit), edustajinaan asianajajat
M. Slotboom ja N. J. Helder,

kantajana,

jota tukee

Alankomaiden kuningaskunta, asiamiehenään H. Sevenster,

väliintulijana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään T. van Rijn ja X. Lewis,
prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

jota tukevat

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään aluksi G. Houttuin ja M. Bishop, sittemmin Houttuin ja D. Canga Fano,

ja

Espanjan kuningaskunta, asiamiehenään abogado del Estado N. Díaz Abad, prosessiosoite Luxemburgissa,

väliintulijoina,

joka koskee neuvoston päätöksen 2001/822/EY mukaisen alkuperäsääntöjä koskevan poikkeuksen eväämisestä Alankomaiden Antilleilta peräisin olevan sokerin osalta 10 päivänä tammikuuta 2003 tehdyn komission päätöksen 2003/34/EY (EYVL L 11, s. 50) kumoamisvaatimusta,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEENTUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Vilaras sekä tuomarit F. Dehousse ja D. Šváby,

kirjaaja: hallintovirkamies J. Plingers,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 25.11.2004 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

- 1 Suproco NV -yhtiö, jonka kotipaikka on Curaçao (Alankomaiden Antillit), on yritys, joka jalostaa jalostamatonta ruokosokeria kidesokeriksi ja palasokeriksi.

- 2 Vuodesta 1995 eli perustamisestaan lähtien Suproco on jalostanut pääasiassa Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioista (AKT-maat) peräisin olevaa ruokosokeria ja toissijaisesti Euroopan yhteisöstä peräisin olevaa ruokosokeria. Koska lopputuotteet hyötyivät niin sanotusta alkuperäkumulaatiojärjestelmästä, niitä pidettiin merentakaisista maista ja merentakaisilta alueilta (MMA) peräisin olevina ja ne voitiin näin ollen viedä yhteisöön tullivapaasti.

- 3 Raaka-aineiden hankintaan liittyvien vaikeuksien vuoksi ja niiden turvaamistoimenpiteiden vuoksi, jotka yhteisö toteutti erityisesti sokerin osalta, jonka osalta kumuloitui AKT- ja MMA-alkuperä, Suproco aloitti sokerin markkinoille saattamisen niin sanotun 30/70-järjestelmän mukaisesti, josta alun perin säädettiin merentakaisien maiden ja alueiden assosioinnista Euroopan talousyhteisöön

25 päivänä heinäkuuta 1991 tehdyn neuvoston päätöksen 91/482/ETY (EYVL L 263, s. 1) liitteeseen II kuuluvassa liitteessä 2. Tässä järjestelmässä mahdollistetaan MMA-alkuperäasema sokerille sillä edellytyksellä, että ruoko- ja juurikassokerin sekä kemiallisesti puhtaan sakkaroosin arvo niiden alkuperästä riippumatta ei ylitä 30:tä prosenttia tuotteen vapaasti tehtaalla -hinnasta. Kantaja värjäsi ja hajusti Kolumbiasta peräisin olevaa sokeria melassin avulla tämän järjestelmän puitteissa.

- 4 Merentakaisten maiden ja alueiden assosiaatiosta Euroopan yhteisöön 27 päivänä marraskuuta 2001 tehdyn neuvoston päätöksen 2001/822/EY (jäljempänä MMA-päätös) liitteessä III olevan 5 kohdan 1 kohdan g alakohdassa täsmennetään, että ”sokerin värjäys tai sokeripalojen muodostus” ovat riittämättömiä valmistus- tai käsittelytoimia alkuperäaseman antamiseksi tuotteille.
- 5 Alankomaiden kuningaskunta esitti tässä tilanteessa 20.2.2002 komissiolle MMA-päätöksen liitteessä III olevan 37 artiklan nojalla poikkeuspyynnön. Tarkemmin ilmaistuna se pyysi poikkeusta Suprocon hyväksi vuosittaiselle 3 000 tonnin määrälle, joka kuului 28 000 sokeritonnin vuotuisen kiintiöön, joka saa hyväkseen MMA-päätöksen liitteessä III olevan 6 artiklan 4 kohdassa säädetyn AKT/EY–MMA-alkuperäkumulaation.
- 6 Alankomaiden kuningaskunta ilmoitti komission esittämien kysymysten ja tullikoodikomiteassa käytyjen alustavien keskustelujen jälkeen 13.5.2002 päivätyllä kirjeellään vetävänsä toistaiseksi pois pyyntönsä täydentävien tutkimusten tekemiseksi kantajan AKT-sokerin hankintamahdollisuuksista.

- 7 Alankomaiden kuningaskunta lähetti täydentävien tutkimusten suorittamisen seurauksena 4.10.2002 komissiolle kirjeen ”aktivoidakseen” poikkeuspyyntönsä.
- 8 Komissio teki neuvoston päätöksen 2001/822/EY mukaisen alkuperäsääntöjä koskevan poikkeuksen eväämisestä Alankomaiden Antilleilta peräisin olevan sokerin osalta 10 päivänä tammikuuta 2003 tehdyn päätöksen 2003/34/EY (EYVL L 11, s. 50; jäljempänä riidanalainen päätös).

Menettely ja osapuolten vaatimukset

- 9 Kantaja nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 14.3.2003 jättämällään kannekirjelmällä.
- 10 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston puheenjohtajan 18.9.2003 tekemällä päätöksellä neuvosto ja Espanjan kuningaskunta hyväksyttiin väliintulijoiksi tukemaan vastaajan vaatimuksia ja Alankomaiden kuningaskunta hyväksyttiin väliintulijaksi tukemaan kantajan vaatimuksia. Viimeksi mainittu pyysi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 116 artiklan 2 kohdan nojalla, että kantajan vastaukseen sisältyvät tietyt luottamukselliset tiedot jätetään toimittamatta väliintulijoille. Se toimitti vastauksestaan version, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja, ja väliintulijoille tiedoksi annettu oikeudenkäyntiasiakirja-aineisto rajoitettiin tähän versioon. Väliintulijat eivät ole esittäneet tältä osin vastalauseita, ja ne ovat jättäneet huomautuksensa niille tätä varten annetussa määrääjässä.

- 11 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viides jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn. Prosessinjohtotoimina Suprocoa, komissiota ja Alankomaiden kuningaskuntaa kehoitettiin toimittamaan asiakirjoja.
- 12 Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 25.11.2004 pidetyssä istunnossa. Komissiota kehoitettiin vastaamaan kirjallisesti yhteen lisäkysymykseen, minkä se teki annetussa määräajassa. Suproco esitti huomautuksensa komission antamasta vastauksesta, ja se esitti huomautuksistaan version, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja. Näistä Suprocon huomautuksista väliintulijoille esitetty tiedoksianto rajoitettiin tähän versioon. Väliintulijat eivät esittäneet tästä vastalauseita. Suullinen käsittely päätettiin 25.1.2005.
- 13 Suproco vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
- toteaa sen kanteen perustelluksi
 - kumoaa riidanalaisen päätöksen
 - velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 14 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
- hylkää kanteen perusteettomana
 - velvoittaa Suprocon korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

- 15 Neuvosto vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hyväksyy komission vaatimukset.
- 16 Espanjan kuningaskunta vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
- jättää tutkimatta MMA-päätöksen liitteessä III olevan 5 artiklan 1 kohdan g alakohdasta esitetyn lainvastaisuusväitteen ja toissijaisesti hylkää sen
 - hylkää riidanalaisesta päätöksestä nostetun kanteen
 - velvoittaa Suprocon korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 17 Alankomaiden kuningaskunta vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa riidanalaisen päätöksen.

Oikeudellinen arviointi

- 18 Suproco esittää kolme kanneperustetta kanteensa tueksi. Ensimmäinen, pääasiallinen kanneperuste perustuu MMA-päätöksen liitteessä III olevan 5 artiklan 1 kohdan g alakohdasta esitettyyn lainvastaisuusväittämään. Toissijaisesti esitetty toinen kanneperuste koskee komission puuttuvaa toimivaltaa. Kolmas ja viimesi-

jainen kanneperuste koskee MMA-päätöksen liitteessä III olevan 37 artiklan rikkomista sekä tosiseikkojen virheellistä arviointia.

- 19 Aluksi on todettava, että riidanalainen päätös on EY 249 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettu päätös ja että se on siis perusteltava EY 253 artiklan mukaisesti. Jos perustelut puuttuvat tai ovat riittämättömät, rikotaan olennaista menettelymääräystä ja kyse on perusteesta, joka koskee oikeusjärjestyksen perusteita ja joka yhteisöjen tuomioistuinten on tutkittava viran puolesta (asia C-367/95 P, komissio v. Sytraval ja Brink's France, tuomio 2.4.1998, Kok. 1998, s. I-1719, 67 kohta ja yhdistetyt asiat T-12/99 ja T-63/99, UK Coal v. komissio, tuomio 12.7.2001, Kok. 2001, s. II-2153, 199 kohta).
- 20 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan EY 253 artiklan mukainen perusteluvelvollisuus määräytyy kyseisen toimenpiteen luonteen mukaan ja perusteluista on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmettävä toimenpiteen tehneen toimielimen päättelysiten, että niille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt ja että toimivaltainen tuomioistuin voi tutkia toimenpiteen laillisuuden. Perusteluvelvollisuuden täyttymistä on arvioitava asiaan liittyvien olosuhteiden perusteella, joita ovat muun muassa toimenpiteen sisältö, esitettyjen perustelujen luonne ja se tarve, joka niillä, joille päätös on osoitettu tai joita se koskee suoraan ja erikseen, voi olla saada selvennystä tilanteeseen. Perusteluissa ei tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, koska tutkittaessa, ovatko toimenpiteen perustelut EY 253 artiklan mukaisia, on otettava huomioon paitsi toimenpiteen sanamuoto myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt (em. asia komissio v. Sytraval ja Brink's France, tuomion 63 kohta; asia C-301/96, Saksa v. komissio, tuomio 30.9.2003, Kok. 2003, s. I-9919, 87 kohta ja asia C-42/01, Portugal v. komissio, tuomio 22.6.2004, Kok. 2004, s. II-6079, 66 kohta).
- 21 Nyt esillä olevassa asiassa on todettava ensinnäkin, että Alankomaiden kuningaskunnan MMA-päätöksen liitteessä III olevan 37 artiklan nojalla esittämä

poikkeuspyyntö perustui tiettyyn joukkoon tosiseikkoja ja taloudellisia tietoja, jotka oli ilmoitettu komissiolle. Erityisesti on huomattava, että Alankomaiden kuningaskunta oli täyttänyt MMA-päätöksen liitteessä III olevassa liitteessä 7 olevan lomakkeen, jota tarkoitetaan MMA-päätöksen liitteessä III olevan 37 artiklan 2 kohdassa. Tämä lomake, sellaisena kuin Alankomaiden viranomaiset olivat sitä täydentäneet, sisälsi tietoja tuotantokustannuksista ja Kolumbiasta peräisin olevan raaka-aineen käyttämisessä syntyneestä arvonnalisästä. On korostettava, että komissio ei ole riidanalaisessa päätöksessä todennut, että Alankomaiden kuningaskunnan antamat tiedot olisivat riittämättömiä. Se on siis katsonut, että sillä oli käytettävissään kaikki MMA-päätöksen liitteessä III olevan 37 artiklan 2 kohdassa edellytetyt seikat.

- 22 Toiseksi on todettava, että Alankomaiden kuningaskunnalla poikkeuksen pyytäjänä ja Suprocolla poikkeuksesta hyötyjänä, mikäli se olisi myönnetty, oli intressi saada selityksiä komissiolta.
- 23 Kolmanneksi on todettava, että riidanalainen päätös perustuu MMA-päätöksen liitteessä III olevaan 37 artiklaan, erityisesti sen 4 ja 7 kohtaan, joita on lainattu ensimmäisessä ja kahdeksannessa perustelukappaleessa Alankomaiden kuningaskunnan esittämän poikkeuspyynnön hylkäämiseksi.
- 24 MMA-päätöksen liitteessä III olevan 37 artiklan 4 kohdan mukaan kaikissa tapauksissa on tutkittava, voidaanko ongelma ratkaista alkuperäkumulaatiota koskevien sääntöjen avulla. Tämä merkitsee, että jos nämä alkuperäkumulaatiota koskevat säännöt mahdollistavat ongelman ratkaisemisen, komissiolla on oikeus hylätä poikkeuspyyntö.

- 25 MMA-päätöksen liitteessä III olevassa 37 artiklan 7 kohdassa säädetään, että ”poikkeus myönnetään, jos asianomaisella MMA:lla käytettävien ei-alkuperätuotteiden arvonlisäys on vähintään 45 prosenttia valmiin tuotteen arvosta, edellyttäen, että poikkeus ei aiheuta yhteisön tai yhden tai useamman jäsenvaltion tuotannonalalle vakavaa haittaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1–6 kohdan soveltamista”. Ilmaisun ”sanotun kuitenkaan rajoittamatta” käyttäminen merkitsee, että tässä 7 kohdassa asetetusta säännöstä huolimatta MMA-päätöksen liitteessä III olevan 37 artiklan 1–6 kohtaa sovelletaan kaikilta osin. Erityisesti on huomattava, että myös MMA-päätöksen liitteessä III olevan 37 artiklan 7 kohdan kattamassa tapauksessa komissiolla on tämän saman liitteen 37 artiklan 4 kohdan nojalla velvollisuus tutkia, voidaanko ongelma ratkaista alkuperäkumulaatiota koskevien sääntöjen avulla. Jos näin on, komissiolla on oikeus hylätä poikkeuspyyntö, kuten edellä on todettu. Siitä riippumatta, päättääkö komissio soveltaa tai olla soveltamatta MMA-päätöksen liitteessä III olevan 37 artiklan 7 kohtaa, sen päätöksen perustana olevat syyt on joka tapauksessa ilmaistava riittävän selvästi.
- 26 Edellä esitettyjen seikkojen valossa on tutkittava, täyttävätkö riidanalaisen päätöksen perustelut nyt esillä olevassa asiassa EY 253 artiklan mukaiset vaatimukset.
- 27 Riidanalainen päätös muodostuu yhdeksästä perustelukappaleesta ja päätösosasta, joka sisältää kaksi artiklaa ja jossa todetaan poikkeuspyynnön hylkääminen.
- 28 Päätöksen ensimmäisessä perustelukappaleessa täsmennetään Alankomaiden kunin-gaskunnan esittämän poikkeuspyynnön oikeudellinen asiayhteys ja siinä mainitaan erityisesti MMA-päätöksen liitteessä III olevan 37 artiklan 1 ja 4 kohta.

- 29 Päätöksen toisessa perustelukappaleessa palautetaan mieliin Alankomaiden kuningaskunnan alun perin 20.2.2002 esittämän poikkeuspyynnön kohde.
- 30 Päätöksen kolmannessa perustelukappaleessa todetaan, että Alankomaiden kuningaskunta veti tämän pyynnön takaisin 13.5.2002.
- 31 Päätöksen neljännessä perustelukappaleessa todetaan, että ”viiden eri AKT-maan sokerintuottajat olivat vuoden 2002 touko- ja kesäkuussa kieltäytyneet toimittamasta kyseiselle tuottajalle tarvittavaa sokeria, kun taas yksi sokerintuottaja Guyanassa oli valmis sitä toimittamaan, mutta tarjosi paljon korkeampaa hintaa (450 Yhdysvaltain dollaria tonnilta vapaasti aluksessa Georgetownissa) kuin kolumbialaisen sokerin hinta (275 Yhdysvaltain dollaria tonnilta vapaasti ostajan varastossa)”. Alankomaiden kuningaskunta toimitti komissiolle nämä tiedot 4.10.2002.
- 32 Päätöksen viidennessä perustelukappaleessa todetaan Alankomaiden kuningaskunnan ilmoittaneen erityisesti, että työvoima- ja yleiskustannusten osuus Antilleilla on 1 095 570 euroa 3 000 tonnilta lopputuotetta, ja viimeksi mainitun arvo on 3 241 200 euroa. Nämä tiedot ilmenevät poikkeuspyyntöön liitetystä lomakkeesta.
- 33 Päätöksen kuudennessa perustelukappaleessa täsmennetään, että toimitettuja tietoja tarkastellessa kävi ilmi, että liiketoimen arvonlisäys oli suurempi kuin 45 prosenttia lopputuotteen noudettuna lähettäjältä -hinnasta sekä Kolumbiasta että Guyanasta toimitetun sokerin osalta. Guyanasta toimitetun sokerin arvonlisäystä koskeva väite perustuu komission Alankomaiden kuningaskunnan toimittamien tietojen perusteella toteuttamaan laskelmaan.

- 34 Päätöksen seitsemännessä perustelukappaleessa todetaan, että Suproco sai vuoden 2002 vuotuisen 28 000 tonnin kiintiössä tuontiluvan 6 222 tonnin määrälle. Alankomaiden kuningaskunta toimitti tämän tiedon komissiolle 4.10.2002 päivätyssä kirjeessään.
- 35 Tästä seuraa, että vaikka riidanalaisen päätöksen ensimmäisessä perustelukappaleessa mainitaan MMA-päätöksen liitteessä III olevat tietyt säännökset ja sen toisessa perustelukappaleessa poikkeuspyynnön kohde, sen kolmannesta seitsemänteen perustelukappaleessa ainoastaan toistetaan Alankomaiden kuningaskunnan esittämät tosiseikat (kolmannesta viidenteen ja seitsemäs perustelukappale) taikka sen antamien tietojen perusteella määritellyt seikat (kuudes perustelukappale). Riidanalaisen päätöksen yhdeksännessä perustelukappaleessa puolestaan todetaan, että riidanalaisessa päätöksessä määrätyt toimenpiteet ovat tullikoodeksikomitean lausunnon mukaisia.
- 36 Riidanalaisen päätöksen kahdeksannessa perustelukappaleessa ilmaistaan oikeudellinen perustelu sille, miksi komissio on hylännyt Alankomaiden kuningaskunnan esittämän poikkeuspyynnön.
- 37 Päätöksen kahdeksannen perustelukappaleen mukaan ”näiden tekijöiden perusteella pyydetty poikkeus ei ole liitteessä III olevan 37 artiklan 1 kohdan perusteella perusteltu. Toimitetuista tiedoista ilmenee, että alkuperäkumulaatiota koskevat säännöt voivat tarjota ratkaisun ongelmaan. Etenkään sellaisia tietoja ei ole toimitettu, joiden mukaan liiketoiminta gyanalaista sokeria käyttäen olisi niin epätaloudellista, että se aiheuttaisi tuottajan toiminnan lakkauttamisen. Lisäksi koska arvonlisäys oli suurempi kuin 45 prosenttia lopputuotteen noudettuna lähettäjältä -hinnasta sekä Kolumbiasta että Guyanasta toimitetun sokerin osalta, 37 artiklan 7 kohtaa ei sovelleta”.

- 38 Tämän perustelukappaleen toinen virke merkitsee MMA-päätöksen liitteessä III olevan 37 artiklan 4 kohdan soveltamista, koska siinä todetaan, että alkuperäkumulaatiota koskevat säännöt voivat tarjota ratkaisun ongelmaan. Tähän virkkeeseen sisältyvä kategorinen ja niukka väite ei kuitenkaan saa tukea mistään täsmällisestä perustelusta.
- 39 Erityisesti kahdeksannen perustelukappaleen toiseen virkkeeseen sisältyvä väite ei tule riittävästi perustelluksi saman perustelukappaleen kolmannessa virkkeessä.
- 40 Tässä kolmannessa virkkeessä käytetyt ilmaisut merkitsevät, että komissio on todennäköisesti laskenut gyanalaisen sokerin käyttämisen kannattavuuden. Tällainen laskelma oli välttämätön sen arvioimiseksi, voidaanko Suprocon kohtaama ongelma ratkaista alkuperäkumulaatiota koskevien sääntöjen avulla. Riidanalaisesta päätöksestä ei kuitenkaan ilmene, mitä menetelmää komissio on käyttänyt tämän laskelman toteuttamiseksi, eikä myöskään tämän laskelman tulosta. Myöskään asiakirja-aineistosta ei ilmene, että Alankomaiden kuningaskunta tai edes Suproco olisi ollut tietoinen tästä menetelmästä tai tuloksesta hallinnollisen menettelyn aikana. Vaikka oletettaisiin, että kyseessä oleva laskelma voitaisiin päätellä riidanalaisen päätöksen muihin perustelukappaleisiin sisältyvistä eri tekijöistä, tällainen laskelma olisi silti epävarma, kun otetaan huomioon suoritettava valuuttamuunnos. Riidanalaisen päätöksen neljännessä perustelukappaleessa mainitut gyanalaisen sokerin hinnat ilmaistaan Yhdysvaltain dollareina (USD), kun taas riidanalaisen päätöksen viidenteen perustelukappaleeseen sisältyvät taloudelliset tiedot ilmaistaan euroina. Riidanalaisesta päätöksestä tai hallinnolliseen menettelyyn liittyvistä asiakirjoista ei kuitenkaan ilmene, mitä vaihtokurssia komissio on käyttänyt.
- 41 Päätöksen kahdeksannen perustelukappaleen kolmannessa virkkeessä ei siten selitetä, miten yritys, joka harjoittaa kannattamatonta liiketoimintaa (taikka riidanalaisen päätöksen muiden kuin ranskankielisen version mukaan ”epätaloudellista” liiketoimintaa), voisi kaikesta huolimatta päättää jatkaa tuotantoaan.

- 42 Näistä seikoista johtuu, ettei ole mahdollista määritellä riittävän selvästi perusteita sille, että komissio päätteli, että alkuperäkumulaatiota koskevien sääntöjen avulla olisi mahdollista ratkaista ongelma ja että guyanalaisen sokerin käyttäminen ei johtaisi siihen, että tuottaja lopettaisi toimintansa. Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei voi riidanalaisen päätöksen perustelujen avulla tutkia toimenpiteen laillisuutta.
- 43 Myöskään Alankomaiden kuningaskunta ja Suproco eivät voi näiden perustelujen avulla saada tietoonsa toteutettujen toimenpiteiden oikeutusta ja puolustaa oikeuksiaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa. Tältä osin on todettava, että Suproco esittää kanteessaan MMA-päätöksen liitteessä III olevan 37 artiklan 3 kohdan b alakohdan rikkomista koskevan kanneperusteen, jota Alankomaiden kuningaskunta tukee väliintulokirjelmässään. Erityisesti Suproco katsoo, että komissio on rikkonut tätä säännöstä siltä osin kuin se on katsonut, että toiminnan lopettaminen olisi olennainen edellytys poikkeuksen myöntämiselle. Riidanalaisesta päätöksestä on kuitenkin vaikeaa määritellä, onko komissio soveltanut MMA-päätöksen liitteessä III olevan 37 artiklan 3 kohdan b alakohtaa vai ei, erityisesti sen kahdeksannessa perustelukappaleessa olevan väitteen valossa; sen mukaan guyanalaisen sokerin käyttäminen ei aiheuttaisi tuottajan toiminnan lakkauttamista.
- 44 Lisäksi on todettava, että riidanalaisen päätöksen kahdeksannen perustelukappaleen viimeiseen virkkeeseen sisältyvä perustelu, joka koskee MMA-päätöksen liitteessä III olevan 37 artiklan 7 kohtaa, ei myöskään täytä EY 253 artiklassa asetettuja edellytyksiä.
- 45 Ilman, että tässä olisi tarpeen lausua mahdollisuudesta soveltaa nyt esillä olevassa asiassa MMA-päätöksen liitteessä III olevan 37 artiklan 7 kohtaa, riittää, kun

todetaan, että gyanalaisen sokerin arvonlisää koskeva komission käyttämä laskentamenetelmä ei ole yksilöitävissä riidanalaisessa päätöksessä ja että komissio on toimittanut tämän laskelman perusteella erilaisia tuloksia sekä kirjelmissään (vastaajan vastauksen 35 kohta), istunnossa (ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämän kysymyksen johdosta) ja istunnon jälkeen (ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämään kysymykseen 6.12.2004 annetussa kirjallisessa vastauksessa).

- 46 Tältä osin komission antamista selityksistä ilmenee, että tuodun sokerin arvonlisän (siinä merkityksessä, että se on tuotteiden noudettuna lähettäjältä -hintaa, vähennettynä kolmansista maista, AKT-valtioista tai MMA:ista, yhteisöön tuotujen aineiden tulliarvolla) prosentuaalisessa laskemisessa lopputuotteen arvossa sovellettava vaihtokurssi olisi ollut 4.10.2002 voimassa ollut kurssi eli 1 USD 1,0111:tä euroa kohden. Komissio myöntää kuitenkin kirjallisessa vastauksessaan sovelta-neensa eri vaihtokurssia eli 1 USD 1:tä euroa kohden laskeakseen tuodun sokerin tulliarvon. Lisäksi tätä viimeksi mainittua vaihtokurssia on käytetty laskelmassa, joka on suoritettu määrästä (3 241 200 euroa), joka on saatu kolmannen vaihtokurssin avulla (1 USD 1,1505:tä euroa kohden, voimassa 20.2.2002) toteutetulla muunnolla. Lisäksi tämä 3 241 200 euron määrä, jonka riidanalaisessa päätöksessä todetaan ilman muita täsmennyksiä edustavan lopputuotteiden arvoa, ei vastaa tuotteiden noudettuna lähettäjältä -hintaa, vaan tätä hintaa toimituskuluilla lisättyä.

- 47 Kirjelmistä ilmenee myös, että komissio arvioi, että tuodun sokerin kuljetus-kustannuksiksi on perusteltua arvioida 37,2 USD:n määrä tonnia kohden gyanalaisen sokerin arvonlisän laskemiseksi, ja se katsoo, että Alankomaiden kuningaskunnan 4.10.2002 päivätyssä kirjeessään esittämä 85 USD:n määrä tonnia kohden on liioiteltu. Tämä 37,2 USD:n määrä tonnia kohden ei kuitenkaan ilmene riidanalaisesta päätöksestä. Myöskään hallinnollista menettelyä koskevista asiakirjoista ei ilmene, että tämä määrä olisi ollut Alankomaiden kuningaskunnan tai edes Suprocon tiedossa.

- 48 Näin ollen Alankomaiden kuningaskunta ja Suproco eivät voi myöskään riidanalaisen päätöksen kahdeksannen perustelukappaleen viimeisessä virkkeessä olevan perustelun avulla puolustaa oikeuksiaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, eikä tämä voi valvoa toimenpiteen laillisuutta.
- 49 Kaikkien näiden syiden vuoksi on katsottava, että riidanalainen päätös ei täytä EY 253 artiklan mukaisia edellytyksiä, ja se on siis tämän vuoksi kumottava ilman, että olisi tutkittava Suprocon kanteensa tueksi esittämät pääasiaa koskevat kanneperusteet.

Oikeudenkäyntikulut

- 50 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on hävinnyt asian, se on Suprocon vaatimusten mukaisesti veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 51 Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan mukaan jäsenvaltiot ja toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(viides jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Neuvoston päätöksen 2001/822/EY mukaisen alkuperäsääntöjä koskevan poikkeuksen eväämisestä Alankomaiden Antilleilta peräisin olevan sokerin osalta 10 päivänä tammikuuta 2003 tehty komission päätös 2003/34/EY kumotaan.**

- 2) **Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaa Suprocon oikeudenkäyntikulut.**

- 3) **Neuvosto, Espanjan kuningaskunta ja Alankomaiden kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Vilaras

Dehousse

Šváby

Julistettiin Luxemburgissa 22 päivänä syyskuuta 2005.

H. Jung

kirjaaja

M. Vilaras

jaoston puheenjohtaja